

յինք էկաւ, նստաւ էդ տեղ. հացն էկաւ, ու բերին դրին Գաւթի առէչ. չորս շորանոց քուլագ փլաւ դրեցին Գաւթի առէչ:

Էրկու լօշ խաչ թալեց ու աման սրբեց, մէկ բրդուջ էրեց. ինչխըդր օր հաց կէր, բիրադի կերաւ:

Ու հեծաւ ձին:

Ուր մտքի մէջ խորուրդ էրեց ու հարցուց թէ՝ Իրկուն օր կ'երթաք, ի՞մալ կ'սարքիք, տուն կ'երթաք:

Բերեցին գուլթնի ակներ կանգըցուցին ու գուլթան վերցին, դրին ակներու վրէն, ճամբարակ, լծներ, բնադէն, խոփ, ձևիչ՝ բիրադի ուր թախուժով դրին վրէն ու կապին:

— Իգըմլայ կ'սարքինք, կ'լծինք տաւար, կ'տանինք տուն, ըսին:

Գաւթի թուր քաշեց ու կայնաւ գուլթնի վրէն, ըսեց. — Ես իմ թուր կ'զարկիմ, թէ կտրեց, կ'երթամ Խանդուլթ խանուլին, թէ չկտրեց, չըմ էրթայ:

Ուր թուր զարկեց, մէկ գաղ լէ գետին գնաց թուր:

Գուլթնի տէր ըսեց. — Ախպեր, յո՞րի իմ գուլթան թըրբեցիր. ես ի՞մալ էնիմ:

Չեռ տարաւ ջէբ, մէկ ճանգ օսկի հանեց թէ՝ Տարէք ձեր գուլթան սարքէք:

Ու Գաւթի շնորակալուտեն արաւ ու քշեց գնաց Կապուակող¹⁾:

Գնաց, հասաւ Կապուակող:

Գնաց մէկ խանի դուռ իջաւ, խանչուն խանչեց ու դուռ հանեց: Խանչին ձին տարաւ, կապեց ներս:

Ու խանչուն հարցուց, ըսեց. — Գո՞ր էրթամ, իմ գլուս պահիմ:

¹⁾ Ա. վարիանտով Գաւթի Խլաթից գալիս է գուլթանաւորների մօտ և այնտեղից Պղնձէ քաղաքը, Խանդուլթի հայրենական քաղաքը: Քաղաքի դռները փակ էին, Գաւթի ասպանդակով է ձին և Խանդուլթի պարտէզը թռչում. Սուլթան-Գըմիժ յանդիմանում է Գաւթին պարտէզը փչացնելու համար և պատժուում իւր յանդգնութեան համար: